

que s'ha de tenir en compte, puix no s pot negar que convertit l'uter en dugues valves, autonomes, progressivament separades i girant a l'entorn de llur pedicul, «com a l'entorn de dugues frontices», permet treballar en els annexes am la major facilitat.

Dels altres procediments prefereixo no parlar-ne, puix són senzilles variants, molt sovint ideades am desgracia. Sobre tots ells regna l den Doyen, rapid i pulcre. Qui l provi sen farà de pressa amic entusiasta.

En definitiva, de l'aparatosa operació den Pean res ne queda: els seus temps són rebutjats i l'idea fonamental de l'hemostasi previa ha desaparegut. Fem encara forcipremsadura, però és definitiva. Així, per l'evolució constant de les coses, és avui desterrat el principi triumphal d'ahir.

Aquesta mateixa forcipremsadura ns fa encara nosa. Bé és reduida; però és innegable que provoca dolors i que a voltes amohina treure les pinces, sense comptar que les escares consecutives són entorpiments pera la restauració prompta. Per això he vist am gust la nova pinça de pressió progressiva den Doyen, gracies a la qual fins aquesta forcipremsadura s fondrà molt sovint. Dotat l'instrument d'una potencia extraordinaria, aixafa ls lligaments i pediculs, reduint-los a les fulles peritoneals i obliterant desseguida la majoria d'arteries; els cordons nerviosos són tallats i els teixits adiposos, fibrosos i musculars repel·lits per sobre i sota dels moços de la pinça. Amb una fina lligadura que després s'hi posi, sobren les pinces i fuig el perill d'hemorragies secundaries. Com en els primers temps, tornen les lligadures a terminar l'acte operatori.

Finalment, tretes les pinces, en Tuffier, en un treball d'aquest més, proposa la supressió de lligadures, deixant l'operació llesta, sense cap còs estrany que destorbi la cura. Ja en Cranston ho va proposar el 95, però sense donar ganes d'imitarlo. Aquell, pera lograr-ho, usa l'*angiotribe*, quals moços tenen 6 centimetres de llarc i una amplada igual a la d'una pinça ordinaria de lligament ample. Hemiseccionat l'uter, atret a la vulva i basculat, l'aplica a la part superior del lligament ample esquerre, i destrueix per aquesta manera l'arteria utero-ovarica; talla l troç i va a repetir el pinçament en la base; aixuta aquesta, també la talla i repeteix en l'altra la maniobra: l'uter queda lliure i els pediculs secs. Les observacions publicades mostren que és aplicable a tots els casos i que l'exit és llegitim.

Si s manté, la neteja no podria esser més completa. Ni pinces ni lligadures! La Natura sola cuidant-se de la tasca! A pesar